

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 734/21
28.2.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Здравке Ђурђевић, председника већа, Весне Петровић и Драгољуба Албијанића, чланова већа, уз учешће записничара Снежане Станковић, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 у вези члана 33 КЗ и др., одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.328/20 од 01.06.2021. године, након одржаног претреса пред другостепеним судом, у смислу одредбе члана 449 ЗКП, дана 19. јануара 2023. године, а у седници поводом већања и гласања одржаној дана **28. фебруара 2023.** године, донео је већином гласова следећу

ПРЕСУДУ

I

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, у делу у којем се побија став I изреке пресуде, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.328/20 од 01.06.2021. године у ставу I изреке, тако што сада гласи:

1.оптужени АА, ЈМБГ ... звани "...” од оца ... и мајке ... рођене ..., рођн године у ..., са пребивалиштем у ..., улица ..., држављанин Републике Србије, ожењен, отац једног малолетног детета старог 2 месеца, по занимању техничар друмског саобраћаја запослен у Предузећу "...” у ..., ..., са зарадом од 38.000,00 динара, супруга запослена зарађује око 35.000,00 динара, без непокретне имовине, осуђиван пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 3791/12 од 04.12.2012. године због кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ на казну затвора од 5 месеци и роком проверавања од 2 године, уз изречену меру безбедности одузимања предмета, пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр. 41/14 од 23.12.2014. године због кривичног дела из члана 206 став 1 КЗ на казну затвора од 1 године и пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 447/11 од 10.06.2020. године због кривичног дела из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, не води се поступак за друго кривично дело

2.оптужени ББ ЈМБГ ... од оца ... и мајке ... рођ...., рођен године, са пребивалиштем у ..., улица ..., нежењен, без деце, писмен, са завршеном основном школом, запослен као софтвер инжењер у фирми у ..., месечно зарађује 150.000,00

динара, без непокретне имовине, власник путничког моторног возила "Alpha Romeo" произведен 2001. године, осуђиван пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 5468/13 од 16.07.2014. године на казну затвора у трајању од 4 месеца условно 1 година, због кривичног дела из члана 351 став 1 у вези члана 34 КЗ, пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр. 5807/13 од 24.03.2016. године на казну затвора у трајању од 10 месеца условно 4 године, због кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр. 5807/13 од 24.03.2016. године због кривичног дела из члана 246 став 6 у КЗ у вези члана 60 КЗ на казну затвора од 10 месеци, условно 4 године, не води се поступак за друго кривично дело,

КРИВИСУ

Што су:

Дана 01.10.2009. године у ... око 12,47 часова, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене ВВ, раднице спортске кладионице "...", у улици ..., која послује у оквиру оштећеног предузећа "... ДОО одузели на штету кладионице износ од 236.588,00 динара, у намери да њиховим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист, у урачунљивом стању, свесни да је њихово дело забрањено, на тај начин што су маскирани фантомкама, наоружани ножевима, ушли у кладионицу, у којој се, поред наведене раднице, налазило још неколико играча са ножевима у рукама, па је окривљени АА пришао продајном пулту који је био затворен вратима од иверице, ногом развалио врата од иверице, ушао у продајни део, где се за пултом налазила оштећена ВВ, уперио у њу нож, говорећи јој "Дај паре, отварај сеф", на шта се она сагла испод пулта, укуцала шифру и отворила сеф, у ком тренутку је оштећеној ВВ са предње стране пулта пришао окривљени ББ, држећи у левој руци нож, а у десној ПВЦ кесу, сиво зелене боје, наредивши играчима који су били у кладионици да легну на под, што су они и учинили, а за то време је окривљени АА из сефа одузео сав дневни пазар у крупним апоенима и излазећи из продајног дела, одузети новац ставио у кесу, коју је у руци држао окривљени ББ, а потом обојица окривљених трчећи побегли из кладионице, удаљивши се ... улицом, отишавши до куће окривљеног АА, где су одузети новац поделили на равне делове, при чему су били свесни свог дела и хтели његово извршење;

-чиме су извршили кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ,

па суд окривљеном АА, применом напред наведених законских прописа, те одредби члана 4, 42, 45, 54, 60 и 63 КЗ за кривично дело из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, претходно **УТВРЂУЈЕ** казну затвора у трајању од 2 (две) године, те сходно одредби члана 62 КЗ, узима као утврђену казну затвора на коју је окривљени осуђен пресудом Вишег суда у Београду К.бр.447/11 од 18.12.2019. године, која је постала правноснажна 10.06.2020. године, у трајању 2 (две) године и 6 (шест) месеци, па окривљеног применом наведених законских прописа и одредби члана 60 и 62 КЗ **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци**, у коју му се, сходно одредби члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору почев од 22.02.2010. до 24.02.2010. године, те од 30.12.2017. до 09.05.2018. и

од 25.12.2018. до 18.03.2020. године (када је упућен на издржавање казне затвора).

Суд окривљеног ББ, применом напред наведених законских прописа и одредби члана и 56 и 57 КЗ, за наведено кривично дело **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци** у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 18-10.02.2010. године.

Окривљени АА и ББ, сходно одредби члана 261 и 264 став 1 ЗКП, **ОБАВЕЗУЈУ СЕ** да на име паушала у корист буџетских средстава суда уплате износ од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, као и да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

II

ОДБИЈА СЕ жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, у делу који се односи на окривљеног ГГ, за кривично дело описано у тачки II изреке и окривљеног АА, за кривично дело описано у тачки III изреке побијане пресуде, па се у овом делу побијана пресуда **ПОТВРЂУЈЕ**.

III

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, у односу на окривљеног ДД, као неуредна.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.328/20 од 01.06.2021. године, окривљени АА и окривљени ББ, у ставу I изреке, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело разбојништво и члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ. Сходно одредби члана 258 став 3 ЗКП, оштећена спорска кладница "...” ДОО из ... упућена је да имовинскоправни захтев у целини може да остварује у парничном поступку.

Сходно одредби члана 265 став 1 ЗКП, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

У ставу II изреке побијане пресуде, окривљени ГГ, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ.

Сходно одредби члана 258 став 3 ЗКП, оштећена спортска кладионица "...” ДОО из ... упућена је да имовинскоправни захтев у целини може да остварује у парничном поступку.

Сходно одредби члана 265 став 1 ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

У ставу III изреке побијане пресуде окривљени АА и окривљени ДД, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Трошкови кривичног поступка, сходно одредби члана 265 став 1 ЗКП, падају на терет буџетских средстава.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљене АА, ББ и ГГ огласи кривим за извршење кривичних дела која су им стављена на терет оптужницом ВЈТ у Београду Кт.бр.875/10 од 19.04.2011. године, измењене актом тужилаштва од 19.09.2019. године, те да окривљене осуди на казне затвора у складу са законом.

На жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одговоре су поднели:

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Срђан Миловановић, са предлогом да се жалба јавног тужиоца одбије као неоснована и потврди побијана пресуда;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Вулевић, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца одбије као неосновану, потврди побијану пресуду, те да бранилац буде обавештен о дану и часу одржавања седнице већа другостепеног суда, како би присуствовао истој;

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Симиша Симић, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца одбије као неосновану, потврди побијану пресуду, те да бранилац и окривљени ДД буду позвани на седницу већа другостепеног суда.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.797/21 од 12.08.2021. године предложио је да се усвоји жалба јавног тужиоца и побијана пресуда преиначи тако што ће окривљени АА, ББ, ГГ и ДД бити оглашени кривим због извршења кривичних дела која су им стављена на терет и осуђени на казне затвора у складу са законом.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, након разматрања целокупних списа предмета, жалбених навода и предлога, одговора на жалбу, као и предлога надлежног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је нашао да побијана пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да су разлози о одлучним чињеницама остали нејасни и у знатној мери противречни, те да су одлучне чињенице од значаја за правилно и законито пресуђење остале неутврђене и недовољно разјашњене.

Међутим, с обзиром да је у овом предмету првостепена пресуда већ била укидана, то је овај суд у смислу одредбе члана 449 ЗКП одржао претрес пред

другостепеним судом у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца Татјане Секулић, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Предрага Вулевића, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Срђана Миловановића, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Обрада Поповца, окривљеног ДД и његовог браниоца, адвоката Синише Симића, а у одсуству уредно позваних оштећених ВВ и ЂЂ и сведока ЕЕ.

На претресу је председник већа изложио стање ствари у списима, изнео садржај првостепене пресуде, саслушао окривљене АА, ББ, ГГ и ДД, прочитани су писмени докази који су изведени током првостепеног поступка, изводи из казнене евиденције за све окривљене од 14.11.2022. године, извештај лекара специјалисте КЦ Србије од 25.10.2022. године на име ЖЖ и извештај исте установе од 25.10.2022. године са прилозима, извештај лекара специјалисте опште медицине на име ДД од 14.12.2022. године ДЗ “Др. Ристић”.

Након одржаног претреса Апелациони суд у Београду је, након разматрања целокупних списа предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбом јавног тужиоца и мишљењем надлежног јавног тужиоца, нашао:

Жалба јавног тужиоца је основана у делу који се односи на окривљене АА и ББ за кривично дело описано у тачки **I** изреке побијане пресуде, док је жалба у делу који се односи на окривљеног ГГ, за кривично дело описано у тачки **II** изреке и окривљеног АА, за кривично дело описано у тачки **III** изреке побијане пресуде, неоснована, а у делу који се односи на окривљеног ДД неуредна.

Наиме, првостепени суд у побијаној пресуди у односу на кривично дело описано у тачки **I** изреке, односно кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, учињеним дана 01.10.2009. године, на штету кладионице “...” ослобађа од оптужбе окривљене АА и ББ, нашавши да су се исти приликом саслушања у преткривичном поступку изјашњавали о догађају, без навођења тачног датума када се десио, уз спомињање септембра месеца и момента када је умро француски навијач Брис Татон, а што није 01.10.2009. године, када су на себи имали хируршке рукавице, које су претходно купили у апотеци, док је сведок ВВ, радница кладионице говорила о октобру или новембру 2009. године, те је била изричита да су обојица нападача на рукама имали црне рукавице, које су изгледале као зимске, а не хируршке какве се купују у апотеци и напоменула је да је у кратким временским размацама доживела 3 разбојништва, те да то није једино разбојништво коме је била присутна у тој истој кладионици. Даље првостепени суд је закључује да је евидентна неподударност у изјавама окривљених у полицији и исказа сведока ВВ и диспозитива оптужнице, у погледу описа самог догађаја, изгледа и понашања лица, као и количине одузетог новца, па првостепени суд упоређује одбрану окривљеног ББ са исказом сведока ВВ и наводима из оптужнице и налази да код чињенице да су окривљени АА и ББ током истраге и на главном претресу децидирано негирали извршење овог кривичног дела, а сведок ВВ није препознала, нити је уопште била у могућности да препозна лица која су предузела радње за које се ови окривљени терете, те непостојања ниједног материјалног доказа који би на несумњив начин указивао на именоване оптужене као извршиоце наведеног кривичног дела, то је првостепени суд нашао да није доказана оптужба у односу на кривично дело описано под тачком број **I** изреке.

Супротно оваквом закључку првостепеног суда, овај суд је нашао да чињеница да је окривљени АА признао у полицији да је извршио кривично дело, а при чему је првостепени суд у образложењу побијане пресуде детаљно оценио као законите доказе признање окривљених из преткривичног поступка, те како постоји признање саизвршиоца ББ, који је у преткривичном поступку детаљно објаснио место, време и начин на који су предузели радње извршења кривичног дела, при чему су ове одбране у сагласности са исказима оштећених у вези начина, места и времена извршења кривичног дела, као и изгледа извршиоца који су били маскирани, а из чега овај суд утврђује да су наведени окривљени извршиоци овог кривичног дела.

Наиме, у својој одбрани у преткривичном поступку окривљени АА је детаљно описао да не може тачно да се сети када, али зна да је умро француски навијач Брис Татон, када је дошао до ... у кладионицу "...", са њим је био његов друг ББ, те да су се раније договорили да одраде ову кладионицу, да су претходно купили два пара хируршких рукавица и то у апотеци која се налази непосредно поред кладионице, да се не сећа чиме се ББ маскирао, али да је он имао црни дукс, доњи део тамне тренерке и на главу је ставио плетену црну зимску капу на којој је претходно изрезао отворе за очи, да у седели у паркићу у... улици, одакле су и кренули до кладионице, да су пришли кладионици са задње стране, иако кладионица има електронску браву, видели да су врата отворена, па су одмах ушли, да су имали ножеве које су понели од куће, да је окривљени ушао први у кладионицу, а ББ је био иза њега, шутнуо је врата од дела где се налазила радница кладионице и рекао јој да им да новац, она је отворила сеф, извадила новац из њега, ставила га у кесу и дала окривљеном који је узео новац и са ББ који је стајао на вратима побегао кући, након чега су пребројали и поделили новац.

Окривљени ББ у одбрани датој у преткривичном поступку навео је да мисли да му је окривљени АА рекао да мора да обезбеди новац, питао га да ли хоће са њим да опљачка кладионицу "...", која се налази у ... улици, да су дошли негде око 12,00 до ... и АА му је дао дукс, фантомку коју је понео са собом, доњи део тренерке, који је носио у кеси, да су стајали иза кладионице, где су навукли капуљаче на главу, АА је видео да су на "...", отворена врата и рекао је да уђу, врата су била везана неким канапом, АА је утрчао са ножем у руци, а окривљени је ушао за њим, АА је пришао вратима на која се улази у пулт и ногом их развалио, врата су пала и АА је ушао у пулт и од раднице је тражио да му преда новац. Она је отворила сеф, извадила паре које је ставила у најлонску кесу, коју је АА држао у левој руци и када је узео новац обојица су истрчали напоље и побегли код АА, јер живи близу, у кући су пребројали и поделили новац.

Овај суд је прихватио признања окривљених АА и ББ, која су дата у преткривичном поступку где су испитани у свему у складу са одредбама ЗКП-а, у коме су детаљно описали начин извршења кривичног дела, јер су иста у сагласности са исказом сведока ВВ, која је описала начин на који су окривљени поступали приликом извршења кривичног дела (тако што су два маскирана мушкарца којима су се виделе само очи, шутнули дрвена врата од пулта, од којих је један имао нож, наредили присутнима да легну на под а њој да извади паре из сефа и да им преда). Касније измењену одбрану окривљеног АА у којој је навео да није могао да изврши кривично дело учињено 01.10.2009. године, јер је повредио ногу виљушкарком, суд није прихватио, јер је до тог повређивања ноге окривљеног дошло 26.06.2009. године,

односно више од 3 месеца пре извршеног кривичног дела, при чему су повреде које је окривљени АА задобио од стране ординирајућих лекара оцењене као лаке телесне повреде, а што произилази из медицинске документације у списима предмета.

Околност да оштећена ВВ није могла детаљно описати физиономију нападача, као ни количину одузетог новца, не доводи у питање валидност њеног исказа, имајући у виду фактор страха који је доживела критичном приликом, а у осталим битним детаљима њен исказ се подудара са исказима окривљених АА и ББ из преткривичног поступка, из ког разлога је њеном исказу овај суд поклонио веру.

Дакле, из наведених доказа овај суд је закључио да су окривљени АА и ББ дана 01.10.2009. године у ... око 12,47 часова, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене ВВ, раднице спортске кладионице "...", у улици ..., која послује у оквиру оштећеног предузећа "... ДОО одузели на штету кладионице износ од 236.588,00 динара, у намери да њиховим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист, у урачунљивом стању, свесни да је њихово дело забрањено, на тај начин што су маскирани наоружани ножевима, ушли у кладионицу, у којој се, поред наведене раднице, налазило још неколико играча са ножевима у рукама, па је окривљени АА пришао продајном пулту који је био затворен вратима од иверице, ногом развалио врата од иверице, ушао у продајни део, где се за пултом налазила оштећена ВВ, уперео у њу ноћ, говорећи јој "дај паре, отварај сеф", на шта се она сагла испод пулта, укуцала шифру и отворила сеф, у ком тренутку је оштећеној ВВ са предње стране пулта пришао окривљени ББ, држећи у левој руци нож, а у десној ПВЦ кесу, сиво зелене боје, наредивши играчима који су били у кладионици да легну на под, што су они и учинили, а за то време је окривљени АА из сефа одузео сав дневни пазар у крупним апоенима и излазећи из продајног дела, одузети новац ставио у кесу, коју је у руци држао окривљени ББ, а потом обојица окривљених трчећи побегли из кладионице, удаљивши се ... улицом, отишавши до куће окривљеног АА, где су одузети новац поделили на равне делове, при чему су били свесни свог дела и хтели његово извршење.

Да су окривљени кривично дело извршили у саизвршилаштву, произилази из чињенице што су предузетим радњама ближе описаним у изреци оптужнице, са умишљајем, синхронизовано, сваки за себе, допринрли извршењу предметног кривичног дела и остварењу заједничког циља, а то је прибављање противправне имовинске користи.

Стога је Апелациони суд у Београду усвојио жалбу јавног тужиоца у делу који се односи на тачку I изреке побијане пресуде, тако што је окривљене АА и ББ огласио кривим за кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, нашавши да су исти извршили наведено кривично дело.

Приликом доношења одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је узео у обзир све околности и члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА овај суд је узео у обзир да је окривљени у време извршења кривичног дела био неосуђивано лице, имао непуних 20 година дакле, млађе пунолетно лице, његово држање и дато признање у преткривичном поступку, изражено

кајање и жаљење због учињеног кривичног дела, ранији живот, протек времена од извршења кривичног дела за које је оглашен кривим, те чињеницу да је у међувремену оженио, постао отац једног малолетног детета и да се запослио, а од отежавајућих околности узео у обзир његово држање након извршеног дела, јер је два пута осуђиван, поред осталог и због истоврсног кривичног дела из члана 206 став 1 КЗ.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ првостепени суд је узео у обзир да је у време извршења дела био млађе пунолетно лице и неосуђиван, његово држање и признање дато у преткривичном поступку, те да се у међувремену запослио као софтвер инжењер, протек времена од извршења кривичног дела за које је оглашен кривим, а од отежавајућих околности његово држање након извршеног дела, јер је осуђиван три пута.

Овај суд је, с обзиром на све напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, окривљеном АА због извршења кривичног дела из члана 206 став 1 у вези члана 33 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 2 године, затим је узео као утврђену казну затвора на коју је осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К.бр.447/11 од 18.12.2019. године, правноснажна дана 10.06.2020. године у трајању од 2 године и 6 месеци, због извршења кривичног дела из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време које је провео у притвору у периоду од 22.02.2010. године до 24.02.2010. године и у притвору од 30.12.2017. године до 09.05.2018. године, као и од 25.12.2018. године до 18.03.2020. године налазећи да ће се оваквом казном у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ. Овај суд је напред наведеним олакшавајућим околностима на страни окривљеног ББ дао значај нарочито олакшавајућих околности, па је с обзиром на све напред наведено, осудио окривљеног ББ за кривично дело из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, а применом одредбе члана 56 и 57 КЗ, на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, налазећи да ће се оваквом казном у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Окривљени АА и ББ, сходно одредби члана 261 и 264 став 1 ЗКП, обавезани су да на име паушала у корист буџетских средстава суда уплате износ од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, узевши у обзир дужину и трајање кривичног поступка, као и имовинско стање окривљених, као и да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

У односу на тачку II изреке побијане пресуде, у ком делу је окривљени ГГ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ и тачку III изреке, у ком делу је окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, овај суд налази да је жалба јавног тужиоца у односу на овај део првостепене пресуде неоснована.

Наиме, правилно је првостепени суд у односу на кривично дело из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ, учињено дана 20.01.2010. године на штету кладионице "..."

нашао да је окривљени ГГ током целог трајања кривичног поступка у потпуности негирао извршење овог кривичног дела и био је изричит да је он тај који је одговарао АА од извршења предметног кривичног дела и одбио да са њим учествује у истом, након чега је АА, којем су паре биле преко потребне, и због тога био нервозан, ипак на то успео да наговори тада малолетног ЗЗ, па не постоје било какви докази који би окривљеног ГГ довели у везу са извршењем кривичног дела, а што је прихватио и овај суд. Ово стога што је окривљени ГГ појаснио да је он био у кући малолетног ЗЗ за рачунаром и да је гледао нешто на “фејсу”, да није веровао да ће они то да ураде, а није ни могао да посматра кладионицу кроз прозор куће ЗЗ, јер су прозори пресвучени фолијом за стакла, будући да су у приземљу поред улице, при чему је окривљени АА током поступка био децидиран у тврдњи да је предметно кривично дело извршио само са ЗЗ, али не и са окривљеним ГГ, који у њему није учествовао, нити је осматрао место догађаја, односно просторије кладионице, како пре одласка код ЗЗ у кућу, тако ни након тога, а нарочито не по претходном договору са окривљеним АА, те није учествовао ни у подели новца који су поделили он и ЗЗ. Првостепени суд је такође правилно нашао да предузимање радње у виду осматрања кладионице није потврдио ни сведок ЗЗ у свом исказу, и то како оне за које се окривљени ГГ измењеном оптужницом терети да је учинио заједно са АА и ЗЗ, како би изабрали најповољнији тренутак за извршење дела, тако и оне у којима се наводи да је по претходном договору то било његово задужење. У вези навода оптужбе да је окривљени ГГ остао у кући како би осматрао даље просторије кладионице и упозорио окривљене АА и ЗЗ у случају евентуалне опасности, те како би у погодном моменту телефоном ангажовао такси возило да их чека, првостепени суд је узео у обзир да је окривљени ГГ негирао да је ангажовао такси возило, те да је ЗЗ у погледу тога навео да је контакт мобилним телефоном с њим покушан након што су ЗЗ и АА предузели инкриминисане радње и ушли у улаз где су са себе скинули ствари, а да се окривљени ГГ тада није јављао на телефон, при чему је првостепени суд правилно закључио да би било крајње необично да неко ко осматра цео догађај из куће за случај евентуалне опасности чека тренутак за позивање таксија и делује у саставу групе да се не јавља у том случају на телефон, при чему би у таквој ситуацији окривљени ГГ свакако морао видети да су окривљени АА и ЗЗ изашли из кладионице. Стога је правилно првостепени суд ослободио од оптужбе окривљеног ГГ да је извршио кривично дело разбојништво у саставу групе са окривљеним АА и малолетним ЗЗ, према коме је поступак раздвојен дана 20.01.2010. године, како је описано у ставу II изреке побијане пресуде, а што је прихватио и овај суд, а жалбени наводи јавног тужиоца који се односе на окривљеног ГГ, а којима се даје сопствена оцена изведених доказа, оцењени су неоснованим.

Такође, у односу на кривично дело описано у тачки III изреке побијане које се окривљеном АА ставља на терет да је учинио дана 29.09.2009. године, првостепени суд је правилно узео у обзир да је службена белешка о криминалистичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд сачињена дана 23.09.2009. године, а исказ сведока ИИ односи се на кривично дело учињено шест дана раније, па како је окривљени АА негирао учешће у догађају од 29.09.2009. године и у истрази и на главном претресу, а окривљени ДД негирао извршење кривичног дела током целог кривичног поступка и описивао догађај који се десио знатно раније, то јест у лето 2009. године, то је правилно првостепени суд нашао да не постоји недвосмислено утврђена подударност између свих ових догађаја, па како тужилац ниједним доказом није доказао да су се ови окривљени претходно возили по ..., осматрајући кладионицу из

које би могли да узму новац, што ни један ни други окривљени нису рекли, нити постоји било какав доказ који би потврдио попут видео снимка или надзорних камера, ни тврдњу оптужбе да је окривљени ДД из паркираног возила у ... улици осматрао околину кладионице, како би за случај опасности обавестио окривљеног АА, те код чињенице да осматрање кладионице у улици ... није могуће фактички, како из ..., тако ни из ... улице, имајући у виду просторни распоред, при чему је сведок ИИ у свом исказу рекла да се критични догађај збио 23.09.2009. године, (а не 29.09.2009. како стоји у оптужници), да је постојао један извршилац кога није могла да препозна, а не двојица, те никакво друго лице ни возило у близини није видела, а трагови папиларних линија пронађени према службеној белешци о криминалистичко-техничком прегледу лица места нису подесни за дактилоскопску идентификацију, то је правилно првостепени суд у недостатку других доказа применом начела *in dubio pro* гео ослободио од оптужбе окривљеног АА, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, да је извршио кривично дело описано у тачки III изреке побијане пресуде.

Жалбени наводи јавног тужиоца којима се даје сопствена оцена изведених доказа у односу на овај део првостепене пресуде и истиче да је нејасно образложење побијане пресуде, посебно јер су окривљени признали извршење кривичног дела, а са чиме се у потпуности саглашава исказ сведока ИИ, по оцени овог суда су неосновани, имајући у виду да је првостепени суд оценио све доказе и правилно нашао да нема довољно доказа да је окривљени АА извршио кривично дело које му је стављено на терет у тачки III изреке побијане пресуде, што је прихватио и овај суд.

По оцени овог суда првостепени суд је правилно оценио све изведене доказе, довољно расветлио одлучне чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање у односу на тачку II изреке побијане пресуде, као и у односу на тачку III изреке побијане пресуде у делу који се односи на окривљеног АА, а за свој закључак да нема доказа да су окривљени извршили ова кривична дела, дао је јасне и аргументоване разлоге, које у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд. Жалбом јавног тужиоца не износе се нове чињенице, докази и околности, већ се износи сопствена оцена изведених доказа што није од утицаја на другачију одлуку овог суда, па је жалба у овом делу оцењена неоснованом.

Стога је правилно првостепени суд закључио да нема доказа да је окривљени ГГ извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ, а окривљени АА кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, описано у ставу III изреке побијане пресуде, па је правилно ослободио ове окривљене да су извршили наведена кривична дела, што наводима жалбе јавног тужиоца није доведено у сумњу.

У односу на окривљеног ДД, који је ослобођен од оптужбе у тачки III изреке побијане пресуде, овај суд је нашао да је жалба јавног тужиоца у делу који се односи на овог окривљеног **неуредна**. Наиме, жалба јавног тужиоца у односу на окривљеног ДД не садржи све елементе из члана 435 ЗКП, имајући у виду да је у предлогу жалбе изостављен окривљени ДД, па је овај суд нашао да је жалба у односу на овог окривљеног неуредна, те је исту, сходно одредби члана 436 став 2 ЗКП, као такву одбацио.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 436, 457 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар

Снежана Станковић, с.р.

Председник већа-судија

Здравка Ђурђевић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде у односу на став I изреке дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду, у року од 15 дана од дана пријема исте, а преко Вишег суда у Београду.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић